

Nr 109.

Av herr **Hansson** i Vännäsby, om anslag för bidrag till gödsel-
vårdsanläggningar.

Såsom bidrag till gödselvårdsanläggningar har riksdagen för vartdera av budgetåren 1933/1934 och 1934/1935 under utgifter för kapitalökning, fonden för förslag till statsverket, anvisat ett reservationsanslag av 700.000 kronor samt för budgetåret 1935/1936 under nionde huvudtiteln ett dylikt anslag av 350.000 kronor. Ansiagsanvisningarna hava enligt vad i statsverkspropositionen framhålles gjorts med hänsyn ej blott till den betydelse ur jordbruks-synpunkt, som förekomsten av tidsenliga och ändamålsenliga gödselvårdsanläggningar äger, utan även och i främsta rummet till det arbetstillskott, vilket genom anordnandet tillskapas. I statsverkspropositionen till innevarande års riksdag har Kungl. Maj:t under nionde huvudtiteln till »bidrag till gödselvårdsanläggningar» för budgetåret 1936/1937 äskat ett till 200.000 kronor sänkt belopp. Därjämte har anförts, att anslaget numera borde avvecklas så småningom. Till de skäl, som för denna tankegång anförts, kan jag icke ansluta mig. Lantbruksstyrelsen hade i sin hemställan i ämnet den 30 augusti 1935 ansett sig böra förorda, att för ytterligare ett år anslag anvisades till bidrag för ifrågavarande ändamål med samma belopp, som ställts till förfogande för budgetåret 1935/1936 eller 350.000 kronor. Om det än vore motiverat att tala om en väsentlig lättnad för jordbruket inom rikets mellersta och södra delar, kan detta emellertid ej med fog anföras beträffande Norrland. Rationaliseringar och inskränkningar i skogsbruket och andra näringar, som stå jordbruket nära, hava i ej ringa utsträckning undandragit befolkningen i de nordliga länen inkomster, som de förut gjort sig räkning på och som utgjort nödvändigt stöd för deras ofta klena utbyte av själva jordbruket. De stora avstånden och andra säregna förhållanden med därav följande isolering hava ock bidragit till att en önskelig modernisering av jordbruket ej kunnat ske så hastigt som i rikets övriga delar. Många, för att ej säga de flesta småbruk i Norrland, och dit bör flertalet brukningsdelar obetingat hänföras, kämpa även med så stora ekonomiska svårigheter, att någon indragning eller ytterligare nedsättning av anslaget åtminstone tills vidare ej synes böra ifrågakomma.

Följden av en alltför brådstörtad nedskärning av anslaget skulle för befolkningen i Norrland innebära minskade utsikter till moderniserat och därmed ekonomiskt lönande jordbruk. Om vikten av att i nuvarande tider kunna bereda möjlighet till bildande av såvitt möjligt ekonomiskt bärkraftiga jordbruksegnahem behöver här ej vidare ordas. I andra hand länder också jord-

brukets modernisering och hållande på så hög nivå som möjligt andra befolkningsgrupper till gagn och medverkar i sin ordning till bildande av ökad arbetstillgång.

Med stöd härav får jag hemställa, att riksdagen ville besluta

att till bidrag till gödselvårdsanläggningar för budgetåret 1936/1937 under nionde huvudtiteln anvisa samma anslag som under nuvarande budgetår eller 350.000 kronor.

Stockholm den 16 januari 1936.

Eric Hansson.

I motionens syfte instämma:

N. E. Nilsson.

P. F. Westin.

Nils Brännström.

Johan Johansson.